

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 807

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 noiembrie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI			
29.		882.	
— Hotărâre privind participarea României la Misiunea de Poliție a Uniunii Europene (EUPM) în Bosnia-Herțegovina cu 75 de polițiști în cadrul forței în așteptare și în zona de responsabilitate	2	— Decret pentru acordarea gradului profesional de chestor de poliție unor comisari șefi de poliție din Ministerul de Interne	4
30.		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Hotărâre privind modificarea componentei nominale a Comisiei Parlamentului României pentru Integrare Europeană	2	Decizia nr. 262 din 15 octombrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 din Codul de procedură civilă și a „ordinului Parchetului dat organelor de cercetare ale poliției de a cere încuviințarea începerii urmăririi penale parchetului de care aparține“	5–6
31.		Decizia nr. 286 din 30 octombrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945–22 decembrie 1989	7–8
— Hotărâre privind numirea unui membru al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare	3		
DECRETE			
880.			
— Decret privind completarea Decretului nr. 816 din 14 octombrie 2002	3		
881.			
— Decret pentru înaintarea în gradul de general maior a doi generali de brigadă, precum și pentru acordarea gradului de general de flotilă aeriană, respectiv de general de brigadă, la trecerea în rezervă, unui comandor inginer și unui colonel din Ministerul Apărării Naționale	4		

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind participarea României la Misiunea de Poliție a Uniunii Europene (EUPM)
în Bosnia-Herțegovina cu 75 de polițiști în cadrul forței în așteptare și în zona de responsabilitate**

Având în vedere solicitarea Președintelui României, adresată celor două Camere ale Parlamentului, pentru a aproba participarea României la Misiunea de Poliție a Uniunii Europene (EUPM) în Bosnia-Herțegovina cu 75 de polițiști în cadrul forței în așteptare și în zona de responsabilitate,

în temeiul prevederilor art. 48 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, ale art. 5 alin. 1 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 398/2001, și ale art. 1 pct. 27 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă participarea României la Misiunea de Poliție a Uniunii Europene (EUPM) în Bosnia-Herțegovina cu 75 de polițiști în cadrul forței în așteptare, începând cu data de 1 ianuarie 2003 până la încheierea misiunii.

(2) Din numărul polițiștilor prevăzut la alin. (1) 10 polițiști vor participa la acțiuni specifice în zona de

responsabilitate, 6 dintre aceștia urmând a fi prezenți în teren începând cu data de 25 noiembrie 2002.

Art. 2. — Condițiile de punere la dispoziție a efectivelor prevăzute la art. 1 vor fi negociate între Guvernul României și Uniunea Europeană.

Art. 3. — Finanțarea participării la misiune se va asigura din resursele bugetare aprobate Ministerului de Interne.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 4 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 4 noiembrie 2002.
Nr. 29.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind modificarea componenței nominale a Comisiei Parlamentului României
pentru Integrare Europeană**

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Parlamentului României nr. 49/2000 privind aprobarea componenței nominale a Comisiei Parlamentului României pentru Integrare Europeană, cu modificările ulterioare, se modifică în sensul

că doamna deputat Smaranda Ionescu, aparținând Grupului parlamentar al P.R.M., este desemnată în calitate de membru al acestei comisii în locul domnului deputat Nicolae Leonăchescu.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 4 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 4 noiembrie 2002.
Nr. 30.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE
privind numirea unui membru al Comisiei Naționale
a Valorilor Mobiliare

În temeiul art. 3 alin. (1) și (2) și al art. 4 din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Paul-Gabriel Miclăuș este numit membru al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare în funcția de comisar, pentru un mandat de 5 ani, începând cu data de 4 noiembrie 2002.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 4 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 4 noiembrie 2002.
Nr. 31.

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind completarea Decretului nr. 816 din 14 octombrie 2002**

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Prevederile Decretului nr. 816 din 14 octombrie 2002 se completează cu următorul alineat:

„Decorația se va acorda după îndeplinirea cerințelor legii Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.“

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 1 noiembrie 2002.
Nr. 880.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

**pentru înaintarea în gradul de general maior a doi generali de brigadă,
precum și pentru acordarea gradului de general de flotilă aeriană, respectiv de general de brigadă,
la trecerea în rezervă, unui comandor inginer și unui colonel din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, având în vedere propunerile ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. S-100/2002,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 noiembrie 2002 se acordă gradul de general maior domnilor generali de brigadă Șerban Marin Marinescu și Șerban-Nicolae Gheorghe Rădulescu-Bărbuleț.

Art. 2. — Pe data de 30 noiembrie 2002 domnului comandor inginer Vergil Titu Popescu-Antoși și domnului colonel George Ion Sotir li se acordă gradul de general de flotilă aeriană, respectiv de general de brigadă, și se trec în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 1 noiembrie 2002.
Nr. 881.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

**pentru acordarea gradului profesional de chestor de poliție unor comisari șefi de poliție
din Ministerul de Interne**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, având în vedere propunerea ministrului de interne și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 103/2002,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 1 noiembrie 2002 se acordă gradul profesional de chestor de poliție comisarilor șefi de poliție prevăzuți în anexa la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 1 noiembrie 2002.
Nr. 882.

ANEXĂ

— domnul Mircea Nicolae Bucur;
— domnul Alexandru Alexandru Burian;
— domnul Vasile Ioan Ciocan-Maior;
— domnul Bujor Nicolae Florescu;
— domnul Iamandi Neculai Luca;
— domnul Ilie Nicolae Nicolae;

— domnul Ionel Florea Nicolae;
— domnul Nelu Ioan Pop;
— domnul Vasile Ion Popa;
— domnul Ion Gheorghe Stoica;
— domnul Nicolae-Gheorghe Gheorghe Șuteu.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 262**

din 15 octombrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 din Codul de procedură civilă și a „ordinului Parchetului dat organelor de cercetare ale poliției de a cere încuviințarea începerii urmăririi penale parchetului de care aparține“

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 din Codul de procedură civilă și a „ordinului Parchetului dat organelor de cercetare ale poliției de a cere încuviințarea începerii urmăririi penale parchetului de care aparține“, excepție ridicată de Verona Tiriba în Dosarul nr. 9/2002 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției și avocat Marilena Minjina, pentru partea Virgil Iacob, lipsă fiind Societatea Comercială „Rial“ — S.R.L. din Brașov, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției solicită admiterea acesteia, susținând că dispozițiile art. 244 din Codul de procedură civilă, precum și „ordinul Parchetului dat organelor de cercetare ale poliției de a cere încuviințarea începerii urmăririi penale parchetului de care aparține“ contravin prevederilor constituționale invocate în motivarea excepției.

Virgil Iacob, prin reprezentant, solicită respingerea excepției, apreciind că prevederile art. 244 din Codul de procedură civilă nu contravin dispozițiilor constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca fiind inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate referitoare la „ordinul Parchetului dat organelor de cercetare ale poliției de a cere încuviințarea începerii urmăririi penale parchetului de care aparține“, arătând că, potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională decide numai asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe, de care depinde soluționarea cauzei. În ceea ce privește prevederile art. 244 din Codul de procedură civilă, solicită respingerea, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât acestea nu contravin dispozițiilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 februarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 9/2002, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 din Codul de procedură civilă și a „ordinului Parchetului dat organelor de cercetare ale poliției de a cere încuviințarea începerii urmăririi penale parchetului de care aparține“, excepție ridicată de Verona Tiriba.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile art. 244 din Codul de procedură civilă încalcă prevederile art. 4, 11, art. 24 alin. (1), art. 41 și 54 din Constituție „prin aceea că stabilesc facultatea și nu obligația instanței de a suspenda judecata în cazul în care soluționarea procesului depinde de existența sau inexistența unui drept care face obiectul altei judecăți, precum și în cazul în care una dintre părți se înscrie în fals împotriva unui act care face obiectul judecății, indiferent dacă s-a început sau nu urmărirea penală“. De asemenea, se consideră a fi neconstituțional și ordinul parchetului, dat organelor de cercetare ale poliției, de a cere încuviințarea începerii urmăririi penale parchetului de care aparține. Se apreciază că „ambele prevederi sunt neconstituționale și conduc la ilegalități și arbitrării, care tind să modifice legea penală și civilă, încălcându-se și principiul ierarhiei actelor normative“.

Curtea de Apel Brașov — Secția civilă consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate. Se arată în acest sens că art. 244 din Codul de procedură civilă nu încalcă drepturile constituționale, ci dă posibilitatea instanței să aprecieze dacă motivele invocate sunt de natură a impune suspendarea judecății cauzei până la soluționarea cauzei care face obiectul unei alte judecăți și a cărei dezlegare atârână în tot sau în parte de existența sau inexistența unui drept ce face obiectul unei alte judecăți.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 244 din Codul de procedură civilă „asigură părților exercitarea neîngrădită a drepturilor procesuale atât în ceea ce privește luarea măsurii suspendării procesului, cât și controlul jurisdicțional al soluției pronunțate“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, pe de o parte, dispozițiile art. 244 din Codul de procedură civilă și, pe de altă parte, „ordinul Parchetului dat organelor de cercetare ale poliției de a cere încuviințarea începerii urmăririi penale parchetului de care aparține”.

I. Dispozițiile art. 244 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 27 aprilie 2001, au următorul conținut: „*Instanța poate suspenda judecata:*

1. *când dezlegarea pricinii atârnă, în totul sau în parte, de existența sau neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți;*

2. *când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea.*

Suspendarea va dăinui până când hotărârea pronunțată în pricina care a motivat suspendarea a devenit irevocabilă.”

Autorul excepției susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile constituționale ale art. 4, privind unitatea poporului român și egalitatea între cetățeni, ale art. 11, referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 24 alin. (1), privind garantarea dreptului la apărare, ale art. 41 alin. (2) teza întâi, privind ocrotirea în mod egal, indiferent de proprietar, a proprietății private, și ale art. 54, privind exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Suspendarea judecății reprezintă un incident în cursul desfășurării acesteia, constând în oprirea vremelnică a procedurii de judecată din cauza unor împrejurări voite de părți sau independente de voința lor. Prevederile art. 244 pct. 2 din Codul de procedură civilă reglementează un caz de suspendare facultativă a judecății, și anume când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea. Textul evocă ipoteza când acțiunea civilă este sau devine dependentă de soluția ce s-ar da în acțiunea penală.

Temporizarea rezolvării acțiunii civile până la soluționarea irevocabilă a celei penale este justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, din moment ce, cum precizează art. 244 pct. 2 teza finală, constatarea infracțiunii „ar avea o înrâurire

hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea”. În același sens, nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat, în fața instanței civile, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia. Asupra oportunității suspendării, în ipoteza prevăzută la art. 244 pct. 2 din Codul de procedură civilă, apreciază instanța, norma în discuție are un caracter permisiv.

Totodată, Curtea constată că invocarea, în motivarea excepției de neconstituționalitate, a dispozițiilor constituționale ale art. 4, 11, art. 24 alin. (1) și ale art. 41 alin. (2) teza întâi nu este relevantă, neavând nici o concludență pentru soluționarea cauzei.

În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 54 din Legea fundamentală, este de observat că, prin caracterul lor permisiv, dispozițiile art. 244 din Codul de procedură civilă, departe de a nesocoti textul constituțional, în realitate, îi dau expresie, judecătorul având posibilitatea să cenzureze în fiecare caz utilitatea suspendării, evitând prelungirea artificială și nejustificată a procesului și asigurând astfel părților exercitarea drepturilor procesuale cu bună-credință, fără a aduce atingere drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți.

II. Referitor la cea de-a doua critică de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție prevăd în mod expres și limitativ competența Curții Constituționale, în sensul că aceasta „*hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor*”. Art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, reluând această dispoziție constituțională, precizează competența Curții de a „*decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei*”. De asemenea, dispozițiile alin. (6) al art. 23 din Legea nr. 47/1992 prevăd că, „*Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța o respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională*”. Deoarece în cauză instanța sesizată cu excepția de neconstituționalitate a „ordinului Parchetului dat organelor de cercetare ale poliției de a cere încuviințarea începerii urmăririi penale parchetului de care aparține” nu a aplicat dispozițiile art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, revine Curții Constituționale să constate că, întrucât acesta nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, excepția având un astfel de obiect urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Verona Tiriba în Dosarul nr. 9/2002 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a „ordinului Parchetului dat organelor de cercetare ale poliției de a cere încuviințarea începerii urmăririi penale parchetului de care aparține”, excepție invocată de același autor în aceeași cauză.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 octombrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 286

din 30 octombrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, excepție ridicată de Ioan Codoreanu, Voichița Codoreanu, Dan Codoreanu, Iulia Maria Codoreanu și Romul Popa în Dosarul nr. 798/2002 al Tribunalului Sibiu.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 29 octombrie 2002 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 30 octombrie 2002.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 798/2002, **Tribunalul Sibiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ioan Codoreanu, Voichița Codoreanu, Dan Codoreanu, Iulia Maria Codoreanu și Romul Popa într-o cauză având ca obiect cererea reconvențională formulată de aceștia pentru obligarea proprietarului imobilului la plata despăgubirilor pentru sporul de valoare adus locuinței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul criticat, care dispune că în cazul imobilelor preluate abuziv de către stat obligația de despăgubire a chiriașilor pentru sporul de valoare adus imobilelor cu destinația de locuință revine statului, încalcă prevederile art. 41 din Constituție, referitoare la ocrotirea proprietății private. Se apreciază că prin aceste dispoziții proprietarul imobilului este absolvit în mod gratuit de plată, „ajungându-se chiar la o îmbogățire fără justă cauză”, iar „sporul de valoare este pus în sarcina statului”.

Tribunalul Sibiu apreciază că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, ci, dimpotrivă, ele asigură persoanelor îndreptățite protecția reală, efectivă din partea statului.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât prin art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 „legiuitorul a făcut aplicarea dispozițiilor constituționale conținute în art. 41 alin. (1), potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, potrivit cărora „*În cazul în care imobilul care se restituie a fost preluat fără titlu valabil, obligația de despăgubire revine statului sau unității deținătoare*”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții de lege contravin art. 41 din Constituție, care prevede: „(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin lege.*

(2) *Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.*

(3) *Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.*

(4) *Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.*

(5) *Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (4) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.*

(6) *Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.*

(7) *Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.*

(8) *Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională reține următoarele:

Art. 49 din Legea nr. 10/2001 conține dispoziții în legătură cu dreptul la despăgubire al chiriașilor pentru sporul de valoare adus imobilelor cu destinația de locuință restituite în natură, precum și cu privire la sarcina suportării acestor despăgubiri, având în vedere situația juridică a imobilului restituit. Astfel, potrivit alin. (2) al art. 49, în cazul în care imobilul ce se restituie a fost preluat cu titlu, obligația de despăgubire revine persoanei îndreptățite, iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol, pentru imobilele preluate

fără titlu valabil obligația de despăgubire revine statului sau unității deținătoare. Critica de neconstituționalitate vizează dispozițiile acestui din urmă alineat, care, în opinia autorului excepției, contravin art. 41 din Constituție prin aceea că proprietarul imobilului este absolvit în mod gratuit de plată, „ajungându-se chiar la o îmbogățire fără justă cauză”, iar „sporul de valoare este pus în sarcina statului”.

Curtea constată că această critică este neîntemeiată. Reglementarea prin alin. (3) al art. 49 din lege, în sarcina statului sau a unității deținătoare, a obligației de despăgubire a chiriașului pentru sporul de valoare adus imobilului preluat fără titlu valabil nu reprezintă o îmbogățire fără justă cauză a proprietarului care a fost lipsit de folosința imobilului ce se restituie și nici o încălcare a art. 41 din Constituție, ci, dimpotrivă, este chiar în spiritul prevederilor acestui text, care dispune cu privire la „*Protecția proprietății private*”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Ioan Codoreanu, Voichița Codoreanu, Dan Codoreanu, Iulia Maria Codoreanu și Romul Popa în Dosarul nr. 798/2002 al Tribunalului Sibiu.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro